

trænge til elementær Vejledning, i Længden kan tænkes at ville trykke Universitetets Undervisning ned til et for elementært Standpunkt og derved forringe Opfordringen til at drive et virkeligt videnskabeligt Studium for de Studerende, der ere skikkede og oplagte dertil. Denne Fare er ifølge Sagens Natur mindre ved Forelæsningerne, hvor Professoren selv er Herre over, hvorledes han vil behandle sit Stof, end ved Øvelserne, hvor han er nødt til at tage overvejende Hensyn til Deltagernes Standpunkt. Her vilde vistnok en Indretning i Lighed med det tyske Seminar kunne faa Betydning. Seminarøvelserne vilde optræde som et fast indordnet Led i Undervisningen, der ene og alene var bestemt for saadanne Studerende, der virkelig vilde drive et videnskabeligt Studium af klassisk Filologi — ganske uden Hensyn til, om de nominelt dyrkede Latin eller Græsk som Hoved- eller Bifag —, og de vilde for disse Studerende lette Adgangen til et saadant, virkeligt frugtbringende Studium, ligesom de sikkert yderligere vilde fremme det personlige Samkvem og Samarbejde mellem Professorerne og de Studerende.

Endelig tør det sikkert antages, at den stærkere Betoning af Studiets methodiske Side, der bliver en nødvendig Følge af Seminarøvelserne, vilde virke gavnligt tilbage ogsaa paa det store Antal Studerende, der dyrke et af de gamle Sprog uden at have deres Hovedinteresse i Oldtidens Kulturliv, ved at aabne deres Øjne for, hvor meget der er at lære netop i methodisk Henseende ogsaa for andre end klassiske Filologer ved et nærmere Bekjendskab med de almindelige Grundsætninger for Interpretation og Kritik anvendte paa den saa stærkt gjenarbejdede Oldtidslitteratur. I saa Henseende vilde antagelig forberedende Øvelser i Lighed med de tyske Proseminarøvelser være af Betydning; og saadanne Øvelser ville naturligt og næsten nødvendigt slutte sig til Seminarundervisningen for viderekomne.

IV. Prisopgaver.

Ved den under 1ste December 1894 stedfundne Bekjendtgørelse af Universitetets Prisspørgsmaal for 1894–95 blev der i den disse ledsagende Anmærkning for at fjerne Misforstaaelser optaget følgende udførlige Angivelse: »Afhandlingerne, der kun maa betegnes med Motto eller Mærke, medens Forfatterens Navn, Fødselsdag og -aar angives i en vedlagt, lukket Konvolut, der er betegnet med samme Motto eller Mærke som Afhandlingen, indsendes til ...« Ligeledes forandredes efter Konsistoriums Beslutning den tidligere Bestemmelse, at kun de indleverede Exemplarer af Besvarelser, hvilke der tilkendtes Universitetets Guldmedaille eller Accessit, bleve indlemmede i Universitetets Arkiv til: »De indleverede Exemplarer af Besvarelserne indlemmes i Universitetets Arkiv.«

V. Akademiske Grader.

Dispensationer med Hensyn til Erhvervelsen af Doktorgraden.

Ved kgl. Resolution af 23de Oktober 1894 blev det tilladt Assistent ved det store kgl. Bibliothek, Cand. mag. *Jul. Clausen* at disputere for den